

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. február 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve **ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. január 26. napján kihirdetett **1.B.444/2014/50.** számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a :

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott társtettesként elkövetett adócsalás büntettéként értékelt cselekményét **bűnsegédként** elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés **1. fordulat**, (4) bekezdés],
a bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként (1978. évi IV. törvény 276. §) értékelt cselekményét **folytatólagosan elkövetettnek**,
a 2 rendbeli adócsalás büntettéként értékelt cselekményeit **2 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. törvény 276. §) is minősíti.**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekményeit
költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés a) pont] és
folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) minősíti.

A szabadságvesztést **fogházban** rendeli végrehajtani.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés **kétharmad** részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakra vonatkozó részét **helybenhagyja** azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott terhére megállapított 2 rendbeli adócsalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés **1. fordulat**, (3) bekezdés **1. fordulat**].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], 2 rb. adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §). Ezért I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés] és magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §). Ezért II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak az **kft neve1** Korlátolt Felelősségű Társaságban, az **kft neve2** Korlátolt Felelősségű Társaságban, valamint a **kft neve3** Korlátolt Felelősségű Társaságban meglévő üzletrészeire elrendelt zár alá vételt feloldotta.

A Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásában Bny.I/315/2014. szám alatt bevételezett bűnjelek lefoglalását megszüntette és az 1., illetve 2. tételszám alatti bűnjelek iratokhoz csatolását rendelte el.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség külön, illetve egyetemleges megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be:

- az ügyész I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés, pénzmellékbüntetés és vagyonekobzás alkalmazása,
- I.rendű vádlott neve I. r. vádlott lényegében az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és további bizonyítási eljárás lefolytatása, illetve felmentése, valamint a kiszabott büntetés enyhítése,
- I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője felmentés és a kiszabott büntetés enyhítése,
- II.rendű vádlott neve II. r. vádlott és védője felmentés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.130/2017/1-II. számú átiratában I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést a hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és a vagyonekobzás alkalmazása érdekében fenntartotta, míg a pénzmellékbüntetés vonatkozásában tárgyalás tartását, bizonyítás elrendelését indítványozta. A tárgyalás tartása és bizonyítás felvétele körében a nyomozati iratok III. kötet 267-296., valamint 350-384. lapszámai alatti, az I. r. vádlott **kft neve1** Kft.-ben, valamint az **kft neve2** Kft.-ben, illetve a **kft neve3** Kft.-ben lévő üzletrészeire vonatkozó iratok ismertetését, valamint I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaira nyilatkoztatását indítványozta. Álláspontja szerint az iratok ismertetése az I. r. vádlottal szemben a pénzmellékbüntetés alkalmazhatósága miatt indokolt, amely alapján megállapítható lenne, hogy az I. r. vádlott a pénzmellékbüntetés alkalmazásához szükséges jövedelemmel és vagyonnal rendelkezik.

Észrevételezte a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott

esetében kedvezőbb az elbíráláskori büntető törvény, mivel a II. r. vádlott egy adóévben valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, ezért az üzletszerűség a vonatkozásában nem állapítható meg. Álláspontja szerint, tekintettel arra, hogy megegyező a büntetési tétel mind a két büntető törvény esetében - és az elbíráláskor hatályos törvény szerint ugyan a büntetés középértékéből kell kiindulni -, azonban a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezmény miatt az elbíráláskor hatályos törvény lényegesen enyhébb elbírálást tesz lehetővé, miután az elkövetéskori Büntető Törvénykönyv szerint háromnegyed, míg az elbíráláskori Büntető Törvénykönyv szerint kétharmad rész kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra a terhelt.

A fellebbviteli főügyészi átirat utalt arra is, hogy a vagyonekhozással kapcsolatos jogi okfejtése is téves az elsőfokú bíróságnak, mivel álláspontja szerint, ha az elkövetőt már az adóhatóság kötelezte a kiesett bevétel megfizetésére, vagyonekhozás arra a vagyonra, illetve összegre alkalmazható, amelyre a kötelezés összege fölött a bíróság megállapította a bevétel-kiesést. Erre figyelemmel indokolt I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben vagyonekhozás alkalmazása 1.915.000.-Ft erejéig, amelyre tekintettel a zár alá vétel feloldása is téves rendelkezés volt, és annak fenntartása továbbra is indokolt.

A bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett összességében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és vagyonekhozás alkalmazását, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott tulajdonát képező üzletrészekre elrendelt zár alá vétel fenntartását, és a bizonyítási eljárás eredményétől függően pénzmellékbüntetés alkalmazását,

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott cselekményének a Büntető Törvénykönyv (Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetettének, valamint a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárásban II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője fellebbezését írásban részletesen indokolta, fenntartva az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését. Álláspontja szerint a beszerzett bizonyítékok alapján kétségtelenül megállapítható, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott a 2008. évi áfa bevallást számlák birtokában nyújtotta be, a számlák esetleges fiktív voltáról tudomása nem volt. Kizárólag a számlák javításáról szerzett tudomást, amely egyben jogszabályi kötelezettsége is volt. A **kft neve** Kft.-vel és **IV.rendű vádlott neve** IV. r. vádlottal kapcsolata nem volt, az áfa adóbevallást I.rendű vádlott neve I. r. vádlottól kapott iratok alapján készítette el és nyújtotta be. Az adóhatósági eljárásban eljárta, az egyesület képviselői kötelezettségét teljesítette, de a mögöttes tartalmát nem ismerte. Hangsúlyozta, hogy az egyesület operatív irányítását I.rendű vádlott neve I. r. vádlott látta el.

A fellebbezési nyilvános ülésen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban indítványozott bizonyítás lefolytatására irányuló indítványát.

Bizonyítási indítványt terjesztett elő továbbá I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője új igazságügyi könyvszakértői vélemény beszerzésére a NAV által megállapított adóhátrány, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított bevétel-kiesés közötti különbség tisztázása, a NAV számlák bizonytalan felhasználásának vizsgálata, illetve annak megállapítása céljából, hogy azok az egyesület érdekében kerültek-e felhasználásra, amely álláspontja szerint az üzletszerűség és a haszonszerzés vonatkozásában bír jelentőséggel.

Indítványozta továbbá **tanú neve1**, **tanú neve2** és **...I.rendű vádlott neve**, valamint a **szövetség neve** Szövetség gyorsasági szakág vezetőinek tanúkénti kihallgatását arra vonatkozóan, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott végzett-e versenyautó szerelési tevékenységet, ha igen, milyen mértékben. Álláspontja szerint ugyanis megállapítható, hogy a számlák mögött volt tényleges tevékenység és teljesítés, illetve a tanúk arról tudnak nyilatkozni, hogy a versenyautó szervizelési költségek ténylegesen a számlákon szereplő magas összegűek voltak. **...I.rendű vádlott neve** tanúként arra tud nyilatkozni az indítvány szerint, hogy a reklámtevékenység ugyancsak megvalósult, amelynek abból a szempontból van jelentősége, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott is támogatókat szerzett az egyesületnek 2008. évben. Erre vonatkozóan több, a II. r. vádlott által beszerezett cég képviselőjének nyilatkoztatását is indítványozta.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője igazságügyi orvosszakértő kirendelését indítványozta arra tekintettel, hogy a II. r. vádlott 15 éve cukorbeteg, és álláspontja szerint szükséges annak megvizsgálása, hogy ezen betegsége befolyásolja-e a börtöntűrő képességét. Erre vonatkozóan igazolásokat csatolt.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bizonyítási indítványa a nyilvános ülésen a jövedelmi viszonyaira történő kihallgatására irányult.

A fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője elsődlegesen megalapozatlanság okából az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet tényállása és indokolása hiányos, ellentétes az iratok tartalmával, és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le. Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát eljárási szabálysértésre is alapozta.

Álláspontja szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a 2016. február 2. napján megtartott tárgyaláson, amelyen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nem volt jelen, arra figyelemmel, hogy az előző tárgyalás óta 6 hónap eltelt, illetve az egyik ülnök személyében is változás állt be, a tárgyalást az addigi anyagának ismertetésével előlről kezdte, majd a következő, 2016. április 19. napján tartott tárgyaláson az I. r. vádlott jelenlétében kizárólag az előző tárgyaláson készült 18. sorszámú jegyzőkönyvet ismertette, a tárgyalás azt megelőző anyagát pedig nem. Ezzel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott lényeges eljárási joga sérült.

Ezen túlmenően álláspontja szerint az első fokú ítélet indokolása hiányos, az elsőfokú bíróság nem fejtette ki részletesen, hogy mely bizonyítékot és miért vett figyelembe. A **bt neve1** Bt. képviseletében **III.rendű vádlott neve** III r. vádlott valóban végzett szerelési tevékenységet, azt nem lehetett egyértelműen kijelenteni, hogy a cég nem végzett tevékenységet az egyesült részére. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy az **egyesület neve1** felé számlát kibocsátó **bt neve1** Bt. már nem működött, 2006. évben az önkormányzathoz adóalanynak nem jelentkezett be, illetve működését a cégbíróság felfüggesztette, továbbá hogy a **kft neve4** Kft.-vel szemben indult felszámolási eljárás idejére esik több számlán teljesítésként feltüntetett időpont is, nem róható fel a sportegyesületnek, annak ellenőrzése nem az egyesületet terhelte. Az első fokú ítélet tényállásában szereplő számlák mögött volt tényleges teljesítés, szervizelése folyt a versenygépjárművön reklámfelületet biztosítottak, amelynek érdekében alvállalkozókat is igénybe vettek.

A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy nyomatékos enyhítő körülményként kell álláspontja szerint figyelembe venni a további időmúlást, amely az első fokú ítélet meghozatalakor 8 év, jelenleg 9 év, illetve azt, hogy az I. r. vádlott részben bűnsegédként

valósította meg a cselekményeit, továbbá a kár részbeni megtérülését.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője az írásbeli fellebbezés indokolásában foglaltakat mindenben fenntartotta.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítéletábra a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség II.rendű vádlott neve II. r. vádlott cselekményeinek a 2012. évi C. törvény szerinti minősítésére irányuló álláspontját alaposnak ítélte, míg a fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése és a 349. § (1) bekezdése alapján eljárva az első fokú ítéletnek a fellebbezésekkel érintett I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakra vonatkozó részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a lényeges eljárási szabályok megtartásával, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási szabálysértés nélkül folytatta le a tárgyalást. Osztotta ugyanakkor I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védőjének eljárási szabálysértésre tett észrevételét.

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 287. § (2) és (3) bekezdése alapján két tárgyalás között hat hónap eltelté miatt, illetve a tanács összetételének változása miatt a tárgyalást előlrol kell kezdeni, míg a (4) bekezdés alapján a tárgyalás anyagának ismertetésével is megismételhető a tárgyalás. A tárgyalás anyagának ismertetése után figyelmeztetni kell az ügyészt, a vádlottat és a védőt arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehet, és az ismertetés kiegészítését kérheti. A figyelmeztetést és az észrevételt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

Az elsőfokú bíróság 2016. február 2. napján az első fokú 18. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint, miután az előző tárgyalás óta hat hónap eltelt, illetve az egyik ülnök személyében változás történt, a tárgyalást a tárgyalás addigi anyagának ismertetésével előlrol kezdte. Ezen a tárgyaláson I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nem volt jelen.

Az első fokú 22. sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltak szerint a 2016. április 19. napján megtartott tárgyaláson már jelen volt I.rendű vádlott neve I. r. vádlott, akinek a jelenlétében kizárólag az előző 18. sorszámú jegyzőkönyvet, továbbá egyéb nyomozati iratokat ismertetett az elsőfokú bíróság. Megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság a 2016. február 2. napján tartott tárgyaláson az új ülnök jelenlétében a tárgyalás teljes addigi anyagát ismertette, vagyis az új ülnök megismerte az addig keletkezett tárgyalási anyagot..

Ehhez képest a résztvevők emlékezetének felfrissítését szolgálja az a garanciális rendelkezés, hogy amennyiben kér érdemi tárgyalási nap között több mint hat hónap eltelik, akkor a tárgyalást előlrol kell kezdeni, illetve a tárgyalás anyagának ismertetésével azt meg kell ismételni.

Vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy milyen kihatással volt I.rendű vádlott neve I. r. vádlott eljárási jogaira az, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a 18. számú jegyzőkönyvet, és nem a tárgyalás teljes anyagát ismertette a jelenlétében. Ennek körében megállapította, hogy relatív eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor kizárólag a 18. sorszámú jegyzőkönyvet ismertette.

Ezt követően azonban a jegyzőkönyvben foglaltak szerint sem az I. r. vádlott, sem a védője e tekintetben észrevételt nem tettek és az ismertetés kiegészítését sem kérték (első fokú 22. sorszámú jegyzőkönyv 2.-4. oldal), valamint az ezt követően megtartott további tárgyalási napok egyikén sem kifogásolták a részleges iratismertetést. Erre figyelemmel megállapította az ítéletábra, hogy az

eljárási szabálysértés nem volt olyan lényeges, amely az ítélet hatályon kívül helyezését kellett volna, hogy eredményezze.

Ami a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat illeti, egyik teljesítését sem tartotta szükségesnek illetve lehetségesnek az ítélet táblája.

Osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben felderítetlen maradt, miután az első fokú eljárás során a bíróság nem ismertette I. rendű vádlott neve I. r. vádlott üzletrészeire vonatkozó iratokat. Ezen mulasztás pótlására azonban a másodfokú eljárásban az ítélet táblája nem talált lehetőséget.

A Be. 4. § (1) bekezdése alapján a vád bizonyítás a vádlót terheli, 75. § (1) bekezdése alapján pedig, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására.

Az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyész jelen volt, azonban nem indítványozta a fellebbviteli főügyészség átiratában megjelölt iratok ismertetését, amelyek pedig nyilvánvalóan szükségesek lettek, lehettek volna további joghátrány megállapítására az I. r. vádlottal szemben. I. rendű vádlott neve I. r. vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyai teljes felderítettségének a hiánya azonban a fenti rendelkezések alapján nem róható fel az elsőfokú bíróságnak, az az ügyészi vádképviselési hiányosságra vezethető vissza. Tekintettel arra, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványa szerinti iratoknak a tárgyalás anyagává tétele kizárólag azt a célt szolgálta volna, hogy az I. r. vádlottal szemben további joghátrány kerüljön kiszabásra, amely hivatkozott bizonyítékok nem tekinthetők a másodfokú eljárásban újak [Be. 323. § (3) bek., 351. § (1) bek.], s így nem terjeszthetők elő a fellebbviteli eljárásban, ezért a fellebbviteli főügyészség bizonyítási indítványát az ítélet táblája elutasította.

Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának egyebekben eleget tett, s ennek keretében a vád tárgyát képező releváns tényekre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette. További bizonyítás felvételének helye nem volt. Megfelelő indokát adta a törvényszék annak, hogy I. rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője által előterjesztett bizonyítási indítványokat miért utasította el. Osztotta az ítélet táblája az elsőfokú bíróságnak az új igazságügyi adó- és könyvszakértőre, ...I. rendű vádlott neve és **tanú neve** tanúk kihallgatására, illetve a II. r. vádlotthoz köthető támogatók, reklámozató cégekre vonatkozó bizonyítási indítványok elutasítására vonatkozó indokait is.

Az I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban lényegében megismételte az első fokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat, a további másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványai az elsőfokú eljárásban már indítványozottakkal azonos körülményekre irányultak.

Ami II. rendű vádlott neve II. r. vádlott egészségi állapotára, tartós betegségének „börtöntűrő képességére” való hatása tisztázására irányuló indítványt illeti, azt a másodfokú bíróság ugyancsak szükségtelennek tartotta és a fellebbezési nyilvános ülésen becsatolt iratok alapján a tényállást e vonatkozásban kiegészítette az alább kifejtésre kerülők szerint.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében I. rendű vádlott neve I. r. és II. rendű vádlott neve II. r. vádlottak bűncselekmény elkövetését tagadó vallomásaival szemben a tényállást a III. és IV. r. vádlottak ténybeli beismerő vallomása, a tanúvallomások, az igazságügyi adó- és könyvszakértői, írás-szakértői vélemények, valamint az adóhatóság által lefolytatott vizsgálat

anyaga és hangfelvételek alapján állapította meg. Ennek körében vizsgálta, hogy az adóbevétel csökkentésének szándékát az adóhatósági ellenőrzés tárta fel, amelynek során az áfa nyilvántartásban és az áfa bevallásokban nem szerepeltetett további költség számlák figyelembe vételével állapította meg, hogy az **egyesület neve**1nél a tényleges adóhiány 2006. évre vonatkozóan 64.000.-Ft-al, 2007. évre vonatkozóan 217.000.-Ft-al, 2008. évre vonatkozóan 490.000.-Ft-tal csökkent (első fokú ítélet 11. oldal utolsó, 12. oldal első bekezdés).

A törvényszék az értékelt bizonyítékok mérlegelését követően helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az I. és II. r. vádlottak védekezésével szemben a többi bizonyíték cáfolja azt, amelyre figyelemmel az I. és II. r. vádlottak büntetőjogi felelősségét megállapította. Részletes és okszerű magyarázatát adta annak, hogy milyen bizonyítékok alapján állapította meg, hogy a becsatolt számlák fiktívek, és miért nem történhettek meg a gazdasági események I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak által vezetett sportegyesület, valamint **III.rendű vádlott neve** III. r. és **IV.rendű vádlott neve** IV. r. vádlottak gazdasági társaságai között. Mindezekre figyelemmel az adóhiány részleges megtérülésére, további tanúk meghallgatására a versenygépjármű szervizelési költségeire vonatkozóan, illetve **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott által szerzett támogató, reklámozató cégek kapcsán előterjesztett bizonyítási indítványok teljesítése az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné, és nem vezethetne eltérő tényállás megállapításához. Így, a másodfokú bíróság indokolatlannak tartotta az indítványozott bizonyítás felvételét.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat az iratok tartalmának megfelelően és okszerűen értékelte, amely mérlegeléséről az ítéletben a felülbírálathoz szükséges mértékben eleget tett. Ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, felmentést, illetve hatályon kívül helyezést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai alapján mindössze az alábbiak szerint egészítette ki és helyesbítette:

Az 5. oldal 7. bekezdését azzal egészítette ki, hogy az **egyesület neve**1-et a Somogy Megyei Bíróság a Pk.60.139/1998/10/I. számú végzésével törölte a társadalmi szervezetek bírósági nyilvántartásából, amely végzés 2011. augusztus 10. napján emelkedett jogerőre (nyom. iratok I. kötet 529. lapszám).

A 8. oldal 1. bekezdés utolsó sorában a fiktív számlák áfa tartalma összesen helyesen 108.000.000.- Ft..

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott cukorbeteg (másodfokú iratok között 9/Vá/1. alatti igazolások).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és az a fenti kiegészítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak bűnösségére.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvényt kell alkalmazni I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában. Esetében ugyanis az üzletszerű elkövetés megállapítható, amely az elbíráláskor hatályban lévő büntető

törvény szerint már minősítő körülmény, míg az elkövetéskor súlyosító körülményként volt értékelendő. Az üzletszerűsége tekintettel az elbíráláskori Btk. alkalmazása esetén a minősítés változna, azaz a büntetési tétel nem 2-8 évig, hanem 5-10 évig terjedő szabadságvesztés lenne. A halmazati büntetéskiszabási szabályokra tekintettel az 1978. évi IV. törvény alapján 2-12 év, míg a jelenleg hatályos Btk. alapján 5-11 évig terjedő szabadságvesztés, míg az irányadó középérték: 8 év.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor II. rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében is az elkövetéskori törvényt találta kedvezőbbnek. Osztotta az ítélőtábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt álláspontját, amely szerint figyelemmel arra, hogy II. rendű vádlott neve II. r. vádlott egy adóévben követte el a bűncselekményt, így az üzletszerűség a vonatkozásában nem állapítható meg.

Üzletszerűen követi el a bűncselekményt az, aki ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

Miután II. rendű vádlott neve II. r. vádlott egy alkalommal fejtett ki elkövetési magatartást, cselekménye nem üzletszerűen elkövetett. Így a büntetési tétel mind a két Büntető Törvénykönyv esetében egyezően 2-8 év, ugyanakkor az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése lényegesen kedvezőbb, mert az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyv szerint háromnegyed, míg az elbíráláskori törvény szerint kétharmad rész kitöltését követően bocsátható a terhelt feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság a jogi minősítést illetően is részben téves jogi alapra helyezkedett. Az adócsalási/költségvetési csalási cselekmény tettesi elkövetője, vagyis az adóalanyként eljáró I. r. vádlott cselekményei három költségvetési évhez, azaz 2006., 2007. és 2008. évekhez igazodva adóévenként képeznek bűnhalmazatot, míg **II. rendű vádlott neve** II. r. vádlott cselekményei a 2008. évhez és ehhez kapcsolódik (vagyis adó-jogviszonyonként) a magánokirat-hamisítási cselekmények rendbelisége is.

Az irányadó tényállás alapján a 2006. évre vonatkozó áfa bevallást (I. rendű vádlott neve I. r. vádlott által megbízott) **tanú neve3**, a 2007. évre vonatkozó áfa adóbevallást 2008. február 27. napján (ugyanilyen megbízás alapján) **tanú neve4**, míg a 2008. évre vonatkozó áfa bevallást II. rendű vádlott neve II. r. vádlott nyújtotta be az adóhatósághoz. A bűncselekményt tettesként az követi, az követheti el, aki az adóbevallást benyújtja, illetve akinek be kellene nyújtania. Így 2006-2007. évben I. rendű vádlott neve I. r. vádlott, míg 2008. évben II. rendű vádlott neve II. r. vádlott követte el a cselekményt tettesként. Az **egyesület neve1** pénzügyeit ténylegesen kezelő I. rendű vádlott neve I. r. vádlott, valamint az elnökként bejegyzett és a 2008. évi áfa bevallást elkészítő és benyújtó II. rendű vádlott neve II. r. vádlott mindketten tudomással bírtak a bevallás valótlanágáról, a hiteles költségnyilvántartás hiányáról.

A **kft neve4** Kft. nevében kiállított fiktív számlákat I. rendű vádlott neve I. r. vádlott továbbadta II. rendű vádlott neve II. r. vádlott részére, aki a valótlan tartalmú bizonylatokat a hamis tartalmú adóbevallás benyújtását követően, 2009. május 26. napján személyesen nyújtotta be Kecskeméten az APEH Dél-alföldi Regionális Igazgatósága főosztályához az adóigazgatási eljárás során.

A magánokirat-hamisítás általában valamely bűncselekmény eszközcselekménye, a kérdés, hogy a célcselekménnyel való halmazata látszólagos, vagy valóságos. A látszólagos alaki halmazat egyik változata a konszumpció, amelynek az a jellegzetessége, hogy az elkövető egyetlen cselekménye

olyan tényállások keretei közé illik be, amelyek között annyira szoros a viszony, hogy egyikük - mégpedig a szélesebb körű, átfogó jellegű tényállás - felemészt (konszumulálja) a másikat.

A konszumpciónak mint az alaki halmazatot kiküszöbölő egyik kategóriának az indoka az, hogy a törvényhozás az átfogó tényálláshoz fűzött büntetési tétel megállapításánál már figyelembe vette a tényálláshoz szükségképpen kapcsolódó egyéb tényállásokat is, ennél fogva a bűnhalmazat kétszeres értékelést jelentene.

A magánokirat-hamisítás az adócsalásnak, illetve a költségvetési csalásnak is lehet az eszközcselekménye, azonban ezen cselekmények elkövetetők magánokirat-hamisítás nélkül is (a bevallás elmulasztásával), így nem szükségszerű a kapcsolat közöttük, és ezért az alaki halmazatuk valóságos.

II. rendű vádlott neve II. r. vádlott előbb benyújtotta a hamis tartalmú adóbevallást 2008. évre, majd az adóigazgatási eljárásban az abban foglaltak alátámasztására hamis számlákat, magánokiratokat használt fel, ezért esetében a magánokirat hamis felhasználása folytatólagosan valósult meg. Ez utóbbi magatartásához kapcsolódott I. rendű vádlott neve I. r. vádlott szándékos segítségnyújtó magatartásával, a **kft neve** Kft. nevében kiállított fiktív számlák továbbadásával.

Mindezek figyelembe vételével a másodfokú bíróság I. rendű vádlott neve I. r. vádlott társtettesként elkövetett adócsalás büntettként értékelt cselekményét (2008. év) az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdése szerinti **bűnsegédként** elkövetett adócsalás büntettként [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés], bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként (1978. évi IV. törvény 276. §) értékelt cselekményét (2008. év) az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése szerinti **folytatólagosan** elkövetettnak, míg a 2 rb. adócsalás büntettként értékelt cselekményeit (2006., 2007. év) 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. törvény 276. §) **is** minősítette.

II. rendű vádlott neve II. r. vádlott cselekményeit (2008. év) **költségvetési csalás büntettként [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés a) pont]** és a Btk. 6. § (2) bekezdése szerinti **folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §)** minősítette.

A fent hivatkozottakon túlmenően az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az I. rendű vádlott neve I. r. vádlott által elkövetett további bűncselekményeket azzal, hogy a 2 rb. adócsalás büntettként jogszabályi alapja nem felelt meg a Kúria 61. számú BK véleményének 3.a) pontjában foglaltaknak, amely szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. fordulat, 2. fordulat, stb. megjelöléssel kell utalni.

Az elsőfokú bíróság az első fokú ítélet 29-31. oldal 1. bekezdésig az 1978. évi IV. törvény 2. §-a és a 2012. évi C. törvény 2. §-a alapján helytállóan vizsgálta azt, hogy a cselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntető törvény alapján kell elbírálni a büntetőjogi felelősség kérdését, kivéve, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el. Ugyanakkor nem hivatkozott az 1/1999. BJE határozatra, amelynek értelmében ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése ún. keretdiszpozíció, és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével, vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás - a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével - a Btk. 2. §-ának 2. mondatára figyelemmel az elbírálásakor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg. Ezért

helyesen vetette össze a 2007. december 31. napjáig hatályos, az Általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (ún. régi Áfa-törvény) valamint a 2008. január 1. napjától hatályos, az Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (ún. új Áfa-törvény) vonatkozó rendelkezéseit. Helytállóan állapította meg azt is, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabály szerint a vádlottak kötelezettségei az adóbevallás és a megfizetés körében változatlanok, vagyis az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabály által megállapított adóbevallások benyújtásának, illetőleg az adó befizetésének kötelezettségére vonatkozó rendelkezések azonosak, és ezáltal a büntetőjogi védelem nem szűnt meg.

Az adófizetési kötelezettség keletkezésére vonatkozó rendelkezések körében elmulasztott a törvényszék hivatkozni a régi Áfa-törvény 16. § (1) bekezdésében, illetve az új Áfa-törvény 55-56. §-ában foglaltakra.

Ugyanezen okból szükségessé vált a másodfokú elbíráláskor már hatályban lévő, a 2018. január 1. napjától hatályos az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseinek a vizsgálata, amelyet az ítélőtábla elvégzett és megállapította, hogy az új számviteli törvény 77. §-ában foglaltak a bizonylatok, könyvvezetés és nyilvántartás rendje vonatkozásában ugyancsak változatlanok és a vonatkozó rendelkezések a 2000. évi C. törvény elsőfokú bíróság által hivatkozott rendelkezéseivel azonosak, így a büntetőjogi védelem e vonatkozásban sem szűnt meg.

Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék a jogi indokolás körében elmulasztotta a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjára történő hivatkozást II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében az adóbevétel-csökkenés különösen nagy mértékének meghatározása körében, amely szerint az 50.000.001.-Ft feletti érték.

A büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság, osztva a fellebbviteli főügyészi átiratban foglaltakat I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelte az üzletszerű elkövetést, míg - az I. r. vádlott irányító szerepére figyelemmel kisebb súllyal, de - további enyhítő körülményként vette figyelembe a részben bűnsegédként történt elkövetést.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény tartós betegsége, míg további súlyosító körülmény a részben folytatólagosan történt elkövetés.

A büntetési tétel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetében 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában 2-10 évet el nem érő szabadságvesztés, az irányadó középérték 6 évet el nem érő szabadságvesztés. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 113.620.000.-Ft, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott 86.400.000.-Ft adóbevétel-csökkenésben működött közre. A vádlottak közötti különbségek (elkövetői forma, rendbeliség, az okozott adóbevétel-csökkenés összességűsége, vezető szerep) az eltérő büntetési mértékben kell hogy kifejeződjön.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott mértéktartó időtartamú szabadságvesztés büntetések lényeges súlyosítására, de lényeges enyhítésére sem látott lehetőséget az ítélőtábla.

Miután a másodfokú eljárásban nem lehetett pótolni az elsőfokú bíróságnak fel nem róható, és **I.rendű vádlott neve** I. r. vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyait érintő felderítési hiányt, így nem találta alaposnak az ítélőtábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben pénzmellékbüntetés alkalmazását sem.

Miután a megalapozott és irányadó tényállás nem tartalmaz arra vonatkozóan megállapítást, hogy a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnál jelentkezett gazdagodás, ezért nem volt alapja I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben vagyonek Kobzás alkalmazásának. Erre figyelemmel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vagyonára a vagyonek Kobzás biztosítása céljából elrendelt zár alá vételt feloldó rendelkezés is helyes volt.

Tekintettel pedig arra, hogy a sportegyesület időközben megszüntetésre került és törölték a társadalmi szervezetek bírósági nyilvántartásából, ezért a sportegyesülettel szemben sem lehetett vagyonek Kobzást alkalmazni, és így már nem volt jelentősége az adóhiánnyal kapcsolatos NAV határozatoknak sem.

A kiegészített első fokú tényállás szerint II.rendű vádlott neve II. r. vádlott tartós megbetegedésben szenved, ezért szabadságvesztését - szemben a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó börtön végrehajtási fokozattal -, a másodfokú bíróság a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, fogház végrehajtási fokozatot határozott meg [Btk. 37. § (1) bekezdés].

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában a 2012. évi C. törvény alkalmazásából eredően a szabadságvesztés büntetés kiszabása a Btk. 35. § (1) bekezdésén, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés, vagyis az, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra, a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

A fentiek alapján az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatta a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben írtak szerint. Az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, amelyre figyelemmel azokat az ítéletábla a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

Az ítélet ellen a fellebbezés a Be. 386. §-a alapján kizárt.

Szeged, 2018. február 22.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítéletábla Bf.II.326/2017/9. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék I.B.444/2014/50. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Szeged, 2018. február 22.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő